

Petrus Stephani Friedrich Volschovius

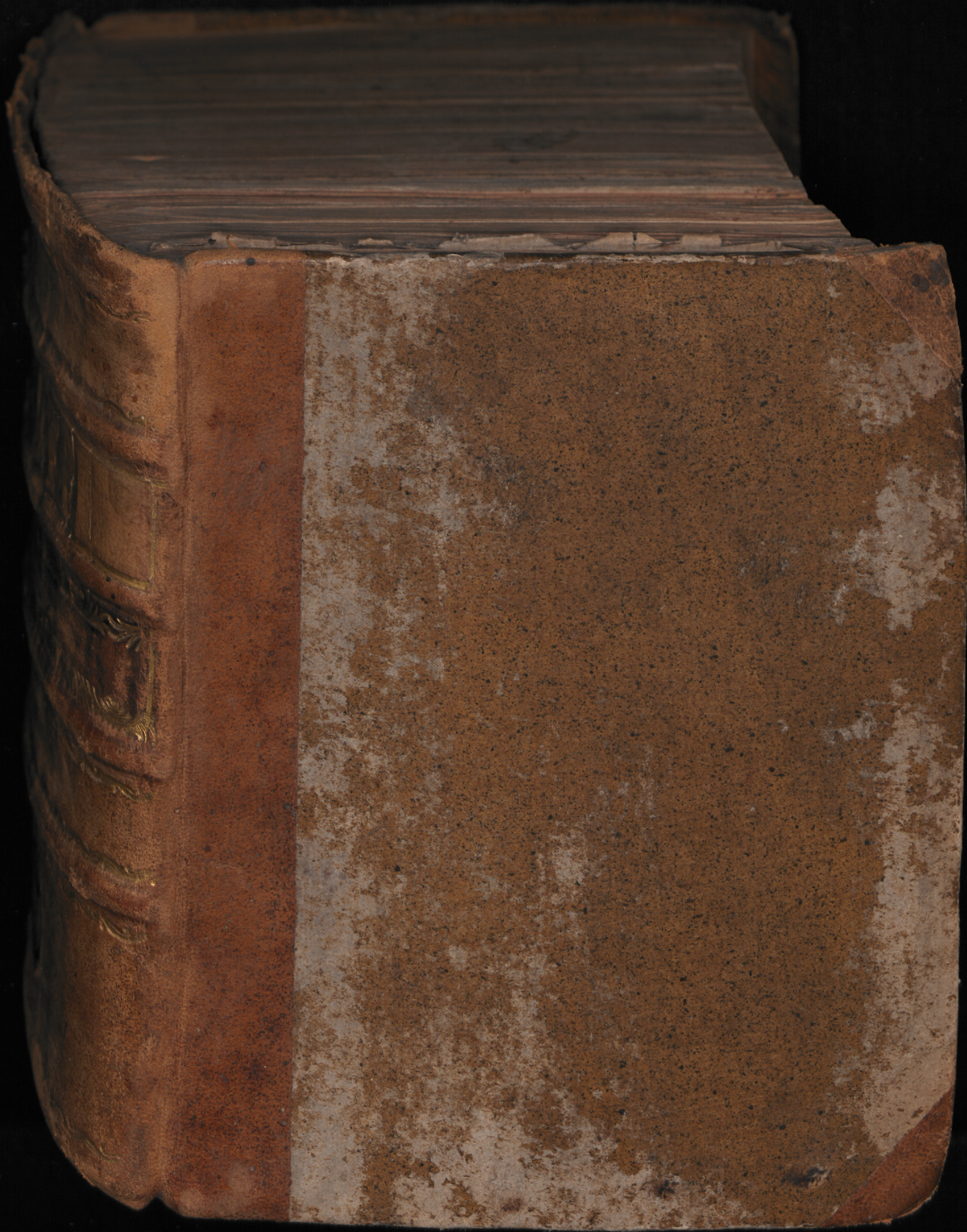
Disputatio Inauguralis Editionis Actorum, ceu secundae Instantiae praeliminare, processum, ad normam Ordinationis Camerae lib. II. t. 31. collatae ad II. Com. I. Civ. secundum Dd. & locorum Statuta specialia, directum, exhibens ...

Gryphiswaldiae: Jeger, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn749937726>

Druck Freier Zugang

N. N. — 2 (iso.)

1. Ström, De scriptura privata.
2. Stephani, Diss. inaug. editionis actorum seu sionada in partia proe-
liminare, processum ad normam ordinationis Camerae sub 1731
collocata ad 11. Com. J. Civ. Secundum Ed. et favorum statuta specia-
lia, directum
3. Stipper, de eo, quod justum est; circa ministro-rum ecclesiae sub-
stitutis. vulgo nunc Substitutum dicitur Fradiger.
4. Surmann, de modo quo Romani publica judicia sunt
persecuti.
5. von Störcken, de sigillis, nunc Signetur, Hutt, Huttan etc.
6. Stypmann, de ordine judiciorum seu processu.
7. Effor, memoria iudicii principum Germaniae.
8. Estor. Prag. de iure pascendi litteras quas vocant credentiales
a legatis
9. Schoepfius, de processu in contumaciam in causis criminalibus.
10. van Huynden, de mutatione domicilii.
11. Schiltter, de legitima cum quarta vel simili portione, super-
stiti coniugi debita, Concurrentis computatione, nunc dnm
Hinsp. qui dicitur ex parte C. Engsthan etc.
12. Murhardt, de singulari suam iure.
13. Pestel, de minoris obligatione.
14. Schubert, de iustitia transactionis testamenti nondum inspectis
tabulis ob sublatam viciniam hereditatem
15. Schultze, de pluralitate tutorum.

I. N. D. N. J. C.

DISPUTATIO INAUGURALIS

Editionis Actorum,

ceu secundæ Instantiæ præliminare,
procesum, ad normam,

Ordinationis Camerae lib. II. t. 31.

collatæ ad ll. Com. J. Civ. secundum Dd. & loco-
rum Statuta specialia, directum,
exhibens

Auspicio Summi Numinis,

& Autoritate Nobilissimi Actorum Ord. in Almâ
GRYPHISWALDENSI UNIVERSITATE

P R Æ S I D E

VIRO AMPLISS. CONSULTISS. ATQ; EXCELLENTISS.

DN. PETRO STEPHANI, J. U. D.

Professore Ord. & p. t. Facult. Jurid. DECANO Spectabili,
Consistorii Ecclesiastici Assesore gravissimo, Fautore suo
honoratissimo,

Pro impetrandis summis in utroque Jure

Honoribus & Privilegiis Doctoralibus,

solemni Disquisitioni

ad diem XIII. Februarii Anno M. DC. LV.

In Hyperoo Curiae Urbanæ horis solitis subjicit

FRIDERICUS VOLSCHOVIUS,

Gryphiswald. Pomeranus.

Gryphiswaldiæ Typis Jacobi Jegeri Acad. Typ. impressa. 4

VIRIS
Magnificis, Nobilibus, Amplissimis, Prudentiaq;
& Consilio Præstantissimis DOMINIS

CONSULIBUS,
SYNDICIS, SENATO-
RIBUS, PROTONOTARIO,
ET SECRETARIO

CIVITATIS
STRALESUNDIENSIS,

DOMINIS ET FAUTORIBUS SUIS

S. P.

CERTamen Natura & Artus, quod Sapientes antiqui tanquam in
æquilibrio pendens haur vanâ cupiditate introducunt, quin bigæ
huic Dissp. meam æquè V. Magn. Nob. A. disp. inscribendo at-
tribuat, non una jubet ratio. Cl. Bahrium, Artes quibus Juventu-
sem Vram gratissimam hæctenus fidelissimè instructam ad Academi-
as dimisit, in tantum commendarunt, ut & nuper excellens ejus judicium
ad altiora natū, intimiorib. adhibere consilium nō dubitaverit. Me Na-
tura, qua passim Cognationis & Affinitatum jura, mihi vobiscum in-
tercedunt, quoque propius V. M. N. accedere calcas addit, in tantum
ut jamdum confiteri cogar, nil nisi favorem, amicitiam, benevolentiam
V. Magn. indicia exhibita promittere. Injurius certè in hanc es-
sem, si qua Competitorum ad gratitudinem, suum laborem Vestris No-
minibus inscribendo, viderem deducere artus navata retributionem, ego
aliorum abire, qui horâ eadem, cathedram, eodem Competitore, sicq;
atruq; æquè jure Vobis devictis, conscendo & brabeja eadem contendo.
Quin & V. M. N. æquè hos tanquam combinatum suscepturæ certus
Valere Magnif. V. jubeo, Patriæq; incolentes diu servatos favere

V. M. N. A.

Addictis.

Fridericus Volschow.

TEUTONICI ROM. IMP.

ORDINATIO CAMER.

de Anno 1555.

Libri II. Tit. XXXI.

Princ.

Rocesus, secundæ instantiæ exhibiturus, partem, imprimis circa Actorum editionem versantem, quam sequeretur normam, Ordinatione Cam. inter tot Processus exprimentia locorum Statuta, nil meto-

dicè disponentibus J. Civ. Dig. Cod. &c. voluminibus, commodiorem perspicere, quum non contigit, ad illius ductum variantia jura, tam Provincialia quàm Dd. opiniones passim plenè, cæteris huc directo non spectantibus remissivè, quæque commodiori tempore, ordine causarum servato, plenius deducturus, hac vice sisto, præmissis summarè thesibus, hanc materiam Editionis actorum, ordine absolventibus.

Definitio.

Editio actorum est totius primæ instantiæ processus transmissio, continens ordine causam inter litigantes actam, subsequutamq; sententiam, & quomodo alterutra pars se gravatum ea existimando ab ipsa, hoc vel illo die & modo appellaverit, ad petitem appellantis, &c. per Judicem à quo facta.

Legibus dispp. definitionem exigentibus hanc è subjun-
dis Statutis eruere volui descriptionem qualemcunque.

A 2

Persona

- Personæ edentes sunt:*
1. Appellans. quandoque & Appellatus. n. 4.
Qui Judici Superiori tradunt acta.
 2. Judex à quo. qui sine mora tenetur.
& si quædam omiserit, tenetur ad interesse. n. 16.
Juramento tamen prius præstito ab exigente. n. 11.
 3. Notarii & Secret. alicubi etiam denominantur. n. 12.
Quibus Judex ad quem hoc qnq. imponit. n. 1.

Quæ edenda.

Acta causæ omnia.
Inprimis Sententia à qua app. n. 4.
Non c. mutila, qn. omnia exiguntur.
etiam facientia contra producentem.
cum actis non visis Judex Superior non possit ju-
dicare.
eaq; descripta plene.
quod tamen alicubi Judici Superiori decernendum
relinquitur, ut potius ipsisima occlusa exhibe-
antur acta.

Quomodo producenda.

Expreso die & modo appell. factæ.
quique huic actui inrerfuere, consignatis. n. 16.
Acta an obsignata vel aperta producenda, non
eodem modo disponunt Statuta. n. 19.
Expensæ pro descriptione actorum solvendæ.
Cujus autem expensis hoc fieri debeat, distinctio-
ne deciditur. n. 18.

Finis.

Lites ne protrahantur
& quo melius prosequi liceat appell.
citissimè edenda acta. n. 16.

Effectus

Effectus.

In termino app. si integra acta appellans non pro-
duxerit, deserta qnq. habetur app. *n. 14.*

Judex e. à quo sine mora hoc promovebitur.
Si tamen Judex inf. moras neccat in describendis
actis, poena constituta.

prius tamen Compulsoriales petendi
quanq. al. rglr. etiam sine Compulsorialib. acta à
Judice edenda.

Sequitur Ordinatio Cam.

Ad verb. Ord. (Es soll auch, n. 1.) Quomodo Princeps
Supremus, h. l. Imperator. Rom: nomine veniens,
penes quem Summum appellandi Jus, hic quoque
disponat & mandet tam inferiori Judici quam Su-
periori circa formalia, quæ certa existere expedit,
app. observanda, hinc elicitur.

Id quod etiam potestati Supremæ conveniens.
Utpote nihil magis proprium Majest. quam jus re-
cipiendi extremam provocationem.

c. venient. ibi: Jus Sup. de Jurejur.

Matth. Steph. d. Jd. 2, 1, 2.

tanq. secundum caput Jurium Maj.
quod Patrona Civitatis dicitur. *Cic. 2. d. Orat.*
quâ populi Majest. aucta. *Flor. 1, 9.*
ex quo jus Magistratum & extr. prov. præprimis
cohærec, demonstrat.

Arnif. d. J. Majest. 2, 4, 1.

Id quod nec salva potestate abdicari potest.

Molin. Const. Paris. t. 1. d. fiefs. §. 3.

gl. 4. vs. Sermon.

secus ac Tiberius fecit. Tac. 1, 15, 1. Id. 4. An.
quanquam tamen jus hoc d. non app. aliis
Princeps non sine causa concedat.
Videmus in Præfecto Præt. & Elect. Serenifs.
Supremo judicio penes Majestatem manente.
Covarr. 1. 2. Pr. 99. c. 4. fol. 388.

Ejusdem Imperio quoque salutare. d. m.

Certas in Rep. existere Ordinationes super appell. formalibus, quibus partes vivere possint & teneantur, ne appell. fiat deserta, dicimus.

Secundum Teut. R. J. Cam & D. d. Aug. 1500. certas ll. exigens, ne proinde disp. se macerent. tit. von den. 10. Eidersted. & R. d. 1591. p. 1. art. von Berordn. 4. Nf. Und wie. post 1572. art. eod. 4. Et qua certas ll. eo præscribunt Statuta plura. quorum ferragineam expectamus à Dno. HENR. GIESEBERT. edendum.

Quod & tacite innunt omnes Ordinationes per Superiorem expressæ. infra numeratæ.

2. Ferner.) Appellanti varia incumbere, circa appell. interponendam & introd. observanda, ad supr. disposita remittit textus h. l. quorum præcipua: Adversario ut notificet. Clem. 1. d. appell.

Vid. P. Gregor. Tholos. d. app. 6, 3, 7. ut & quâ prosecutionem: appellatum citari faciat, intra certum spacium, quod quidem J. Civ. arbitrium. ap. Berlich. concl. pr. d. app. 50. n. 157. J. Saxc. Dilationem Saxoniam habet, ap. Berlich. d. concl. 50. n. 158.

Prima

Prima v. Juridicâ ordinariâ appellationem factam,
sequente fieri debere.

Luneh. Cell. Hf O. D. d. 1564. t. Wann Klag.

20. f. fin.

Specialiter hic cura Actorum editionis ipsi impo-
nitur. 2d. seqq.

3. Zu fürderung der App.) Præprimis & h. c. appella-
tionis causam citissimè expediri, ordinat.

Meins. Unter O. D. d. 1534. t. von App. so von

Endurt. f. penult.

Kaiserl. Hf O. D. p. 3. l. 17. f. 3009 l. v

Wilmish. Unter O. D. t. von Appell. f. fin.

quem in finem app. fatalia à partibus vel & Judice
coarctari possunt non prorogari.

Cammer Gerichts O. d. Aug. 1555. p. 2. t. Wie

von. 29. f. 1.

R. K. Absch. d. Regensb. 1532. t. Cam: O. D.

2. f. Nemlich. 23.

Preuss. & R. d. 1620. l. 1. d. app. 44. art. d. mo-

do. 5. f. Cum. v. 8.

Tholof. d. app. 6, 6, 6.

4. Gleichwol der Appellant.) Quod appellans teneatur
exhibere sententiam à quâ s. curare exhiberi acta
primæ instantiæ indistinctim hic disponitur.
quo tamen casu variant Dd. quâ resolut. h. art.

Guid. Pap. tr. d. app. q. 1. n. 8. tom. 5.

Distinctione seq. ex J. Communi causa hæc deci-
denda.

I.

Appellans tenetur producere.

Nim. Acta, quæ justificant validitatem appellationis:
Docere

Docere n. debet, se appellasse infra legitima tempora, in scriptis, petiisse Apostolos, &c. quomodo hæc in ipsis actis consignanda, quod infra dicitur.

Br. in l. 1. Si tut. vel cur. & in l. 7. Hi qui ad Civ. sub n. 3. ibi: quandoq. & Paul. d. Castr. not. 3. num. 4. C. de appell. &

Conf.
Cyn. in l. per b. C. de Temp. appell.
cont. Innoc. in c. perpet. d. Fid. instr.

(2.) attendendum, quatenus acta concernant, vel procesum vel merita causæ.

Sig. Scacc. d. appell. q. 20. n. 7. ubi cas. pl. n. 7.
Præjudicata pro Rota apud Christin. Dec. Belg. 1. 186.
Ordinationes Provinc. s. Statuta thesin simpliciter,
hæc attendita distinctione sequuntur.

Meins. B. G. D. t. von appell. in End B. S. fin.

cum instrumento app. acta produci requirens.

Gr. Solm. G. P. d. 1571. t. 39.

Gr. Spanheim. H. G. D. d. 1586. t. 24.

Württemberg. H. G. D. 1587. p. 2. t. 4.

Preuß. L. K. d. 1620. lib. 1. tit. 44. §. 1.

Welmisheim. B. G. D. d. Anno 1564. t. Von

Appell. §. 4.

Münsterisch H. G. D. d. 1571. p. 2. t. 3.

Braunsch. H. G. D. d. 1559. t. 28.

Leges quoque secundum Dd. eodem modo allegantur. ap. Berlich. 1. concl. 50. n. 163.

2.

Appellatus q. c. producere tenetur,
Quando sc. (1) sententiam, cujus exhibitio neces-

ria ad justificandam appell. ipse appellatus habeat,
quam nec appellans aliunde habere possit, tunc n.
ipse eam exhibere cogitur.

Gabr. *conch.* s. n. s. & *seqq.*
ap. S. Scacc. *d. app. q. 20. n. 4.*

(2.) Si appellatus solus, declarari appell. nullam,
instet. *Anch. in dem. const. n. & not. 13. de Elect.* etiamsi
rgl. appellanti docere incumbat de legitima app. s. l.
quod verum ad obviandum, non fundandam inten-
tionem adversarii.

(3.) qn. prosequitur solus app.

*Ant. d. Butr. in c. 6. in present. sub n. 16. d. re-
nunt.*

pl. vid. Scacc. *d. app. q. 20. n. 7.*

Acta causę omnia producat appellans.

Transportare tenetur appellans acta omnia primę in-
stantiæ coram iudice app. aliàs Judex app. non po-
test judicare ex primis actis, nisi producantur. qm.
rgla est: Sententia iudicis lata, non visis actis, nul-
la est, etiamsi esset bona.

Vid. Scacc. *d. app. q. 20. n. 8.*

Codex Fabrian. 2, 1, 7, 6.

In scriptis a. edenda, notant statuta subjuncta,

Preuss. L. R. d. 1620. l. 1. c. 14. art. 6 § 1.

expresso et. die & modo app. factę.

Wilnißh. Unter G. D. d. 1564. tit. von app. §. 1.

Münsterisch. L. G. D. d. 1571. p. 2. t. 33.

Zugbachsche G. D. d. 1578. t. 36.

H. G. l. G. D. d. 1561. t. 36.

Id. G. P. in Lehns. t. 20.

Mähns. Unter G. D. d. 1534. t. von app.

B

Kaysersl.

Röysert. N. O. D. p. 3. t. 17. J. 3.
Describi v. de novo acta, parcendorum sumptuum
causá, non semper opus esse, sed ipsa in originali
è iudicio inferiori producenda, ordinat.
Concept. Suedici Tribunalis Wismar. Ord. d. 1654.
p. 2. t. 3.

Acta facientia contra appellantem, an ipse produ-
cere debet?

Aff. per l. ult. C. de Edend. l. nimis gr. 7. C. de restib.
Want. tr. d. Nullit. rubr. à quo & quib. sub n. 20. &
21. tom. 4.

etiam in criminalibus, ob publicum interesse

v. Cod. Fabrian. 7. 1. 7. 3.

Neg. Ang. Aret. in l. 1. num. 6. vers. nam. sec. ff. si tut.
vel cur.

Vid. Scacc. q. 20. n. 8.

Vid. & Berlich. 1. concl. 50. n. 163. qui disting.

N. si plura & diversa capita sint in lite.

A. si super uno solo po. litigetur.

Quod sententiam tm. appellans edere cogatur in ci-
vilib. quo sciatur quid sit, à quo provocaverit.

Acta v. litis, is contra quem app. quibus probet
bene iudicatum fuisse. Cod. Fabr. 2. 1. 7. n. 2.

Libellum actionis, Exceptiones Rei, & definitivam
tantum producendam h. c. aff. vr. Cl. H. GIESE-
BERT. pl. in Harmon. Statut. a. 15. n. 154.

Et quidem coram Iudice ad quem hæc omnia pro-
ducenda. per d. text.

5. Schuldig seyn) Quod tamen regestum fiat ante
secundam instantiam, non sit necessarium ad expé-
ditionem causæ, qd. iudex primæ instantiæ possit
habere acta à suo Notario, notat.

Scacc. d. app. q. 20. n. 31.

6. C6

6. Es wurden Ihm *reverential. refut.* Apostolos necessariò petendos, quo parti nocivum inducatur, non usque adeò hic exprimitur, quum nec al. jure Teut. Rom. id exigatur

Teut. Rom. Imp. E. G. D.

& Sax. L. R. 2d. Treutl. 2, 33, 8. g.

& Berlich. concl. pr. 1. d. app. 50. n. 114. 116.

Mecklenb. L. u. H. G. D. d. 1622. instrumentum ap. in scriptis vel hujus documentum, si vivà voce app. testimonialium loco habens p. 2. von ap. 37.

Teut. Rom. Imp. Cam. G. D. d. Aug. 1555. p. 2. i. in weß. 30. pr. G.

Conc. Verbes. Mantua p. 2. t. 33. pr. vs. Judicem ex officio non petitos et. dare debere.

Hollandia mores secundum Grönweg. d. LL. ab 7. ad Rubr. D. 49. d. lib. dim. 6. & ad l. praes. 5. C. 7. d. app. 62. n. 2.

Cum distinctione tn. alia jura statutaria. Si nim. coram judice vivà voce appellatum reverentiales exig. Siv. coram Notario in scriptis, hujus instrumentum loco testimonialium sufficere posse.

S. Holst. L. G. D. d. 1573 p. 3. t. 1.

Berlich. addens hoc casu ante relationem judicis in Saxon. tn. app. non recipi.

pr. concl. 1. d. app. 50. n. 125.

Sax. El.-Styl. 2d. Carptzov. hoc casu priusq. super causis app. cognitum non recipi tn. app. habens.

Jur. for. 1. ob die app. 20. def. de sect. 7.

S. Holst. L. G. D. d. 1573. & 1636. p. 1. t. 4. arg. ar. begeben 4.

Indistinctim aff. vult l. un. d. lib. dimiss.

Treutl. 2, 33, 8. e. f. g. Bacchov. ib.

B 2

S. Holst.

S. Holst. L. G. D. d. 1636. p. 3. t. pr.
Eiderstad. Ref. Polit. O. d. 1591. de causis Eccles.
agens. p. 1. a. von der Lehre. 2. S. ult.
March. Br. Cüstrin. Cam. G. D. d. 1561. S. 68
trägl. & 2d. Ge. Martin. in marginal. ib.
& Colon. verbes. Cam. G. D. El. d. 1592. p. 1.
e. in was. 12.
Sax. Elect. Const. d. 1573. 2d. Berlich. d. l. n. 115.
Luneh. Cell. Hfg. de 1564. t. pr. S. da aber. 27.
Teut. Rom. Imp. Cam. G. D. d. Worm. 1521. arg.
2. wie im 23.
Pruss. L. D. d. 1577. von heiml. 8. S. pen.
Sax. M. Wb. ut ramen nivos nuncios intelligat. ar.
welch. 74. post a. 11 & L. R. l. 2. a. Urthel. 12.
welch. ibi bitt auch.
Magd. Brit. post L. R. p. 1. t. 4. arg. d. pr.
Sax. El. Ob. Hf G. D. Witteb. d. 1550. wann
u. wie 23. el. 226.
Sax. El. App. d. 1605. 1. von app. 22. pr.
N. Strand. L. R. d. 1572. p. 1. a. von app. 33.
Hadel. L. G. D. d. 1583. p. 1. von app. 12.
7. Verb. oder deren keins für Aposteln geben) & Aposto-
los minus requiri hæc ianuunt.
& si vel requirantur, sed à iudice denegentur, ex-
pressius alibi ordinantibus statutis & legibus, quod
scil. si perens de super contestationem interponat,
hæud noceat ei Apostolos à iudice denegatos.
per l. un. in fin. d. lib. dimis. l. si app. 31. C. d. app.
Apostoli e. hoc casu pro concessis habentur, & re-
cte app. ap. superiorem introduci potest.
Dd. ib. Bacchov. ad Treust. 2. 33. 8. g.

s. Vne

8. Unter den 30. Tagen.) Intra 30. dies Apostolos petendos, ut & acta, commune ll. est

l. iudicib. 24. C. de app.

l. eos. qui v. s. ult. eod.

l. un. d. lib. dimis. 2d. Verb. Statut.

in den negsten 30. Tagen.

Würtemb. H. G. D. d. 1587. p. 2. t. 4.

Pruf. L. R. d. 1620. l. 8. t. 44. a. 6. § 1.

quang. tutius acturum appellansem ad omnem disputandi occasionem evitandam, statim in ipsa app. Apostolos si petat,

per Clement. quamvis. 2. post. pr. app.

op. Carptz. Jpr. forens. 1, 20, 7, 7.

Statuta supr. d. hic quoque ordinant.

Documentum factæ requisitionis petendum, in casu nondum descriptorum actorum præscripto tempore, ordinat.

Svedic. Tribun. Wismar. conc. ob. App. O. d. 1654.

p. 2. t. 3. § 6.

quo neglecto, deserta pronunciatur. infra.

9. Nach beschehener Appellation.)

Computatio hæc est, quod 30. dies numerandi, à die appellationis factæ.

d. l. 24. C. de app.

Nov. 126. §. ad hac sancimus.

Sc. quà Judicem.

Bacchov. ad Tr. 2, 33, 8. f.

à latæ v. sententiæ tempore, quà partem

si sc. contra præsentem lata.

à die scientiæ si contra absentem.

In his e. 30. diebus h. c. continetur etiam decendum illud intra quod app. interponenda.

B 3

d. 6

d. l. 24. C. d. app.
c. ult. 2. q. 6.
Christin. Dec. Belg. 1, 25, 7.
5. dies olim fuisse constitutos aff. c. 24. ab eo. 2. q. 6.
v. Tholof. d. app. 6. 2. 7.
Besold. d. App. 8, 7.

Sicq; eodem modo intra 30. dies app. insimul intro-
ducendam per statuta & ll. deducit pl. H. GIESE-
BERT. Harmon. Stat. a. 15. n. 48. & seqq.
Tempus v. inera quod acta pr. inst. Judici superiori
insinuanda, in d. text. eq; deciditur
v. Berlich. 1. conch. 50. n. 166.

10. Bey dem oder den vorigen Richter / oder Richtern,) à
Judice à quo actorum editio exigenda, per appel-
lantem supr. verb. Gleichwol der app. qui ad id quo-
que obligatus.

Besold d. app. 11, 3. infr. d. m. verb. drauff auch.
Juramento prius ab actorum exigente præstito.
Ch. Psalk. N. G. D. t. 44. S. 4

11. Auch des oder derselben Gericht Schreiber.) Notari-
um judicii teneri copiam actorum appellanti, quan-
tò citius exhibere, sub pœna remotionis, probat
per Concil. Trident. c. 20. vs. finem. sess. 24. d. reform.
Scacc. d. app. q. 20. n. 35.
Vid. & Tholof. d. app. 6, 7, 3.

Ordinant: Münsterisch. L. G. D. d. 1571. p. 3. tit. 33.
Brandenburgsch. N. G. D. d. 1543. t. 31.
Mandato judicis præcedente Notarius ad d. rege-
stum tranfit.
Bl. & Paul. d. Castr. in l. 2. n. 2. C. de Edend.
quanq; hoc simpliciter non necessarium.
vid. Scacc. d. app. q. 20. n. 34.

12. Umb Verfertigung der ergangenen Gerichts-Händel.)
Acta prioris instantiæ, quo conficiantur & edantur
à Judice à quo per alleg. supra patet. Unde hæc
deducenda.

13. Fleißig anzusuchen.) Officium appellantis versari
h.c. in eo, ut omnem diligentiam adhibeat, quo acta
rectè edantur. In tantum, ut si minus partes suas
observe, damnum in ipsum redundet, nim. si acta
vel integra non edat, vel omnino non produxerit.

Desertam haberi causam. 2d. verb. statuto-

rum. So der Appellant in gemelter Zeit der 30. Tagen
von gesprochenen Drey. zu rechnen / solches nicht thäte :
So soll alsdann dieselb Appellation als desert und verfalls
len ganz untüglich und verloschen seyn.

Ch. Christian. II. Appell. Ord. t. von app. wie die
ang. §. nachdem sich. sub fin.

ap. Berlich. t. concl. 50. n. 169.

addens en. nisi justas causas prætere possit.

Wächter. E. und N. G. D. d. 1622. p. 2. von
app. 37. in expensas condemnandum,
& causam, ut exequatur iudex, remit-
tendam: dicens §. Wurde.

Preuß. E. R. d. 1624. l. 1. t. d. app. 44. artic. 6.
§. 1. & 5.

Württemberg. N. G. D. d. 1587. p. 2. t. 4.

Carpz. Rp. El. 3. t. 12. R. deserta. 110. n. 9. & seq.

de eo qui omnino non produxit agens.

pronunciatum alr. in Cod. Fabrian. sententiam à
qua si non edat appellans, admittenda non est app.

7, 29, 8. Papiens. in form. app.

Id quod evitabit documento factæ requisitionis
producto. *Sued*

*Sued. Tribun. Wism. conc. D. A. D. d. 1654. p.
2. t. 3. §. 6.*

Mitius disponentibus aliis: **Dilationem ad
proximam concedendo.**

*Euneb. Cell. H. G. D. d. 1564. interim reum
tn. quousq; non producatnr litem con-
testari non teneri, nisi singularibus ex
causis hoc iudex injungat, volens:*

ad verb. soll. dann. 21. §. fin.

*Lips. Scabin. d. 1576. 2d. Ge. Beat. defendentem
sent. def. 5. d. jud. 2. t. d. app. 31. c. 26.*

*Braunschweig. St. Ob G. D. d. 1553. von app.
17. pr. 1d. H. G. D. d. 1559. t. 28.*

*Münsterisch H. G. D. d. 1571. p. 2. t. 3. §. pen.
Nürnberg. G. P. d. 1564. t. 10. §. 5.*

Dilationem cum Compulsorialib. concedunt alii, si
documentum requisitionis actorum, & quod ipse
non fuerit in culpa, vel mora exhibuerit. Si v. do-
cumenta diligentiae exhibere nequiverit, contra
ipsum ut contumacem procedendum.

*Teut. Rom. Imp. C. G. D. d. Nurnb. t. wie auch.
§. ob aber. 2. junct §. wo aber. 4.*

ii. Cam G. D. Spir. d. 1527. §. und soll. 7.

*d. Aug. 1555. h. l. ubi appellatus ab instantia hoc c.
absolvi dr. p. 2. t. 31. §. es soll. 10. p. 3. t. vom
ersten. 31. §. wo aber. &*

*conc. verbes. Martbia ib. p. 2. t. 34. §. 12. & p. 3.
t. 15. §. fin.*

*Lips. Scab. d. 1544. ap. G. Beat. sent. def. 5. de
jud. 2. t. d. app. 31. c. 4.*

Re

Reproduci citationem requirunt Statuta ap. H. GIESEBERT. *Harmon. Stat. a. 15. n. 151.* aliàs et. app. Instrum. petita inhibitione &c. necessarium, allegat. *Id. d. 1. n. 152.*

Nihil planè appellanti hæc nocere J. Civili è textibus deducunt Dd.

l. 15. l. 19. l. 24. C. d. app.

l. 3. C. d. tempor. appell.

Nov. 126. c. 3. Nov. 134. c. 3. sub fin.

in quib. textibus de actor. editione quidem agitur, de poena v. nihil. E. nec locum habet. **concludit**

Berlich. 1. concl. 50. n. 168.

unde & judicia aliquot Curialia allegat, 2d. hæc disponentia. *Teut. R. Imp. Cam. S. D. d. Aug. 1500.*

appellationem ulteriorem concedente *t. 38. §. pr.*

d. Regensb. 1507. t. von term. 10. §. it. 1.

Variantia statuta & ll. qua appell. imprimis introducendam ingeniosè plurib. introducit & conciliat

Cl. H. GIESEBERT.

Harmon. Statut. art. 15. n. 48. ad 75.

14. Und dargegen Sicherung umb zimlich Belohnung derselben Acten zu thun.)

Expensæ pro extradendis actis gnlr. requiruntur.

N. Gällich. S. D. t. 38.

Käys. Hof S. D. zu Weil. d. 1572. p. 3. t. 17. §. 3.

Bunzbachsche S. D. d. 1578. t. 36.

Nürnberg. S. P. d. 1564. t. 10. §. 5.

secundum taxam certam ord.

Münsterische S. D. d. 1571. p. 2. t. 33.

Braunschw. Hof S. D. d. 1559. t. 72.

Pomersch. Hof S. D. d. 1566. t. tax. der Brieff.

1. Fl. exigens.

C

Wärenb.

Würtenb. HfG D. d. 1587. p. 2. t. 5. S. 4.
Svedic. Tribun. Wism. conc. App. Ord. d. 1654.
p. 2. t. 3. S. 3.

quæ et. pro arbitrio Judicis debetur Secretariis, et.
si acta non descripta in casu qn. partes à lite ante de-
finitiv. destiter. d. Ordd.
Solvendæ a. expensæ hujus Regesti ab eo, ad cujus
instantiam factum.

pl. Seacc. d. app. q. 20. n. 30.
vid. Berlich. 1. concl. 50. n. 165. Et all. Stat. supr.
Pauperes v. & personæ miserabiles ne sumptibus
majoribus graventur, Judicis est prospicere..

15. Würtenberg. HfG D. d. 1587. p. 2. t. 5. S. fin.
Darauff auch der oder die Richter/und ihre Gerichtschr.)
Judicibus non tm. suscipiendæ app. necessitas im-
posita, sed & tempus 30. dierum eis prædefinitum,
intra quod gesta unà cum relatione, litigatoribus
præstare convenit..

l. Judicib. 24. C. d. app.
Novell. 126. c. fin.
v. Roding. pand. Camer. 1. t. 24. n. 2.
Besold. d. app. 11, 3.
Brandenburgsch. HfG D. d. 1543. t. 31.
Meyns. HfG D. d. 1564. t. von app. S. pen.
Käys. HfG D. d. 1572. p. 3. l. 17. S. 3.
Svedic. Tribunal. Wismar. concept. App. O. p. 2. t. 3.

eaq; plenè, ita ut inde rerum gestarum fides manife-
stâ relatione pandatur, cum Apostolis & tenoræ
sententiæ, judici à quo, edendis.

l. eos qui. 6. S. 3. C. d. app.
l. ne caus. 15. l. à Proc. 19. eod.
Geil. 1. obs. 134. n. 12.

Besold.

Besold. d. app. n. 3.

Würtenb. H. G. D. d. 1587. p. 2. t. 5. S. 1.

Preuß. L. R. lib. 1. t. 4. S. 4.

Si e. Judex vel Notarius quædam annotare in actis omiserit, ad interesse omne tenetur.

2d. vb. Statut. all. Burden die Ampt, Stad, und Gerichte. Schreiber die Acta oder Gerichts-Händel nicht dermassen ergenke, und vollkommen / wie sich gebühret / den Partheyen zustellen und ediren, und darauß Unkosten und exp. verursachen: Sollen sie mit ihren Kosten solche Acta zu erfüllen und zu suppliren, auch die darüber auffgelauffene expens. und Kosten zu erstatten / unnachlässig angehalten werden.

Mynsing. conf. 9. n. 7. S. 1. obs. 11.

Geil. 1. obs. 134. n. 14.

Land R. p. 1. fol. 132. S. da aber. ap. Besold. d. l.

16. ad verb. Ihm die unverzögl. zu verfertigen.) Nec & moras neçtere Judici conveniens, nim. in describendis & extradendis actis, quò minus in termino exhiberi possint. quo casu appellantibus remedia suggesta. sc.

I. Compulsoriales, ut intra certum terminum exhibeantur, peti possunt à superiore.

v. Berlich. 1. concl. 50. n. 167.

Tholof. d. app. 2, 14, 24.

Besold. 12, 6.

Münsterische H. G. D. d. 1571. p. 2. t. 3. S. fin.

Braunsch. H. G. D. d. 1559. t. 28.

St. Nürenb. G. P. d. 1564. t. 10. S. 4.

Erh. St. Cöln. G. D. 1538. t. wie in Sach. S. v.

wo sonst.

Gr. Solm. G. P. 1571. t. 39. bl. 108
St. Wormb. G. P. lib. 2. t. 9.
quang. et. sine compuls. edere debeat.
Räys. H. G. D. d. 1572. p. 3. t. 17. §. 3.
Distinctius; si compulsoriales ante exhibitum, ad mul-
tam eis insertam cōtra primę inst. Judic. proceden-
dum, ulteriori dilatione concessa. Ast sumi in-
terim compulsoriales pœnales ante sumpti, decer-
nunt.

Teut. Rom. Imp. Cam. G. D. d. Aug. 1500. t. wie
in. 38. §. 1.

d. 1555. h. l. & p. 2. t. von ersten. 32. §. wo aber. 5.
& conc. verbes. p. 3. t. 35. §. 9.

alibi locorum: Arctiores compulsoriales sub pœ-
næ arbitrarie ipsis indictæ adjudicatione, requirunt
Mecklenb. L. u. H. G. D. d. 1622. p. 2. d. Edit.

act. 2. in pr.
Pommersche H. G. D. d. 1566. & 68. t. von app.
58. §. fin.

Suedici Tribun. Wismar. conc. Ap. Ord. d. 1654.
p. 2. t. 3. §. 6.

Damnum & expensas partibus ut refundat Judex
à quo, per superiorem decernendum, vult.

Brandeb. H. G. D. t. 31.
Würtemb. H. G. D. d. 1587. p. 2. t. 4. §. fin.

Secretariis è contra, privationem officii & restitu-
tionem interesse partis denunciant.

Polon. Refer. Reg. in Pr. & R. d. 1624. lib. 1. d.
app. 52. §. interpos. 7.

qm. & hæ pœnæ alias ob juris protractam admini-
strationem passim constitutæ. ap. H. GIESEBERT.

Harmon. Statut. a. 4. n. 217.
prout

prout Idem de termino, intra quem iudex iudicare,
teneatur pl. quog. agit.

art. 14. n. 64.

17. Und umb zimliche Belohnung.)

In quantum expensas iudex appell. exigere possit, e superioribus facile elicere licet. verb. und dargegen. n. 4.

18. Zu behändigen schuldig und verbunden seyn.) Exhibere acta, iudicis inferioris esse, infr. deductum.

Id v. an obsignata s. clausa, vel & apta & qm. producendo fieri conveniat, non uno ore loquuntur Jura.

Obsignata & clausa 'necessariò volunt Dd. Comm. quod actis apertis frans facile possit fieri.

Carpz. d. 3. Rp. El. 119. n. 13.

Teut. Rom. Imp. Cam & D. d. Nürnberg. 1523.

t. 4. §. fin. & t. wie auch. 5. §. trug. 3.

d. Aug. 1555. b. l. 2, 31. §. damit. 9.

p. 3. t. von ersten. 31. t. so soll. 7.

§ conc. verbes. Matth. ib. p. 2. t. 34. §. 11. p. 3. t. 35. §. 13. ubi verum dicitur, si obsignata ipse tradita. post Aug. ib.

Hollandiæ Curia Supremæ styl. 2d. Grönw.

d. ll. abr. ib. ad l. 15. C. 7. d. app. 62.

Burgbachische C & D. d. 1578. t. 36. verb. unter des Ger. od. Zentgraffen Insegl.

Mecklenb. & u. Hf & D. 1622. p. 2. t. von der ap. 37. §. wolte. 5.

Münsterisch. C & D. d. 1571. p. 2. t. 33.

Pommer. H & D. d. 1568. t. von app. 58. pr.

Preuß.

C 3

GLORIA TRINIT.

Preuß. & R. d. 1620. l. 1. t. d. app. 44. ar. d. mo-
do 5. §. app. 2. & 3. & ar. d. temp. 6. §. quia. 3.
Strals. Erb u d. d. 1615. po. betreff. 5. a. zu §. 5. & 7.
St. Hoff. & D. d. 1573. & 1636. p. 3. t. pr.
& in privileg. der Städte. d. 1568. in 58. p. 4. t. 6.
Sued. Trib. Wismar. conc. A. O. p. 2. t. 3. §. 3.

Vicissim: quod & aperta s. non conclusa possint
produci, statuunt

Berlich. ex Rs dub. Rp. dec. 2. art. 62.

Sax. El. Dresd. Curia d. 13. Aug. 1625.

Ratione adductâ: quod in jure nullibi appellatio-
nis essentialibus accenseatur.

Pruß. & R. d. 1620. in Polon. R. rescripto sub l. 1.
t. d. ap. 52. §. interp. 7. verb. aperta & non concl.

Carpz. dub. Rpo. Resp. El. 3. t. 12. Rpo. deserta. 119.

Hollandiæ Curie Provinc. Styl. 2d. Grönw. LL.

abr. ad l. 15. C. 7. d. app. 62.

19. Damit der Appellant (&c.)

*Qua de Compulsorialibus ad hac plura & ad verb. final. de
justitia denegatâ latissime disserenda adhuc essent, d. q. c. sat con-
cinne DN. GIESEBERT. Harmon. Statut. a. 18. n. 5. & seqq. re-
servare in tractatum, quo hac ex crescere nolui, jubent. Interim
B. L. hac non nisi animo discursum publicum movendi produxisse,
interpretare, cum aliâs studium meum non sit desudare in con-
scribendis Statutorum commentariis, & ad hac alia jura appli-
cando, quin potius tyrosura mihi Jus nostrum commune Justinia-
neum sat concinno ordine conscriptum, ad cujus normâ cetera mee
studia dirigere incepti, contendendo, quantum concordent vel abeant
ab hoc jura provincialia, et tunc scire: tam Historiarum studii
jucunditate ductus, quam necessitate Juris extra Patriam digno-
scendi, coactus, qui gleba certa nondum addictus, & Patriam
quero, ubi Bene Vale.*

GLORIA TRIUNI.

**Delineatio Processus 2d. Instantiæ
è Statutis eruta. ad supplendam p.**

Instantia 2da eadem Process. forma, quæ prima.

I. Quæ ap. Judicem à quo agenda, attende.

1. Offic. Jud. Appellant. & appell.
2. d. Ap. deferenda uti & Innovat.
3. Cognitio causæ. 4. d. Apostolis.

II. Quæ ap. Judic. ad q. attendenda.

(1.) *Gnr. & incidentia tot. Proc.*

Appellant. appellati officium.
Adherent. & Advocati & c.
Termini appell. Fatalia.
Restitutio advers. lapsum Fatal.
Desertio ap. Renunciatio.

(2.) *Splr. Processus confid. vel*

1. *Summarius, cuius attend.*
Devolutio. Introductio.
Libelli. Articuli admission.
Remissio ad Jud. à quo
Commisio causæ.
Rescripta Jud. Clausulæ.
Inhibitio. Compulsorial.

2. *Ordinarius.*

Reproductio ap. & Prosecutio.
Anticipatio. Citatio.
Intimatio. Relatio Nunc.
Contumacia. Comparitio.
Exceptiones. Editio Actor.
Dilationes. Litis contestatio.
Cautio. Jurtm Calumniæ.
Justificatio ap. Nullit. ded.
Positiones. Probationes.
Denunciatio. Conclusio Caz.

Sententia. quam sequitur.
Pœna temerè litig.
Expensarum condemn.
Executio & sic
finitur ap. Process.

2. de Ap. deferenda.

Subiectum.

Deferunt appellationi
Appellans. Appellatus.
Jus. Iudex à quo,
Qui cogitur admittere.

*Non n. admittens vel impediens
ap. punitur. ut pœna hæc,
Officiales, Ipsi non resistentes,
maneat, Et Adfessorem,
qui illud svassit. Possit v. vel
debere monere de pœna teme-
rariorum & ita terrere. a.
Refutatorios interim concede-
re potest.*

Deferendum a. appellanti tm.

Materia.

Deferendum app. à Defin. factæ.
*In Criminalibus præsertim causis.
Calumniandi animo si ap. n.
Cautio requisita qn. non petita.
Dilatandi causa si ap.
Dubia si causa sit.
Frivola ap. cui tamen deferens pu-
niendus. n.*

Frustræ

Frustratoria. n.
Gravaminis causam si non conti-
neat. u.
Injusta si ap.
Nulla si ap.
Periculum quando in mora.
Rationabilis si ap.
Supervacua si ap.
Termino lapso nec deferendum.

Forma

Deferendi ap. interposita. fiat.
Cum causa cognitione.
Cum clausula.
Si conditionaliter admittatur.

Effect.

Appellationi e. delatum vr.
1. Apostolorum concessione.
2. Si nil attentetur contra ap.
3. Si recipiatur benigne à Judice.
4. Si non responderetur appellanti
per Judicem.
5. Si terminus præfigatur à Judi-
ce ad præsentandum.

Quærela v. non suscepta ap. intra
certum tempus zd. ll. instituend.

Effectus Delationis factæ
vel recusatæ.

Si ante delationem vel eam non factam,
pendeat ap. quid attendend.

I. Judicis partes

Ne alienet.

Alimenta nec decernat.

Citare an appellantem potest.

Eligere an potest.

Executioni an dat arbitram.

Expedito an potest tendentia
ad faciliorem exitum cae.
Fructus sequestrare an potest.
Innovare an licet. v. Attent.
Periculum si in mora quid.
Probationes an recipere potest.
Procedere an potest in caa. prin-
cipali pendente interloc.

2. Appellantis.

Attentare non potest.

Testes ad perpetuam rei memo-
riam examinari facere potest
an testari.

In criminali causa.

In carcere detinendus.
remittendus ad judicem ap.

3. Appellati.

app. civili pendente.
an prosequi pt. coram jud. à q.
an negare debet ap.

3. Cognitio causæ ap.

I. Judicis officium.

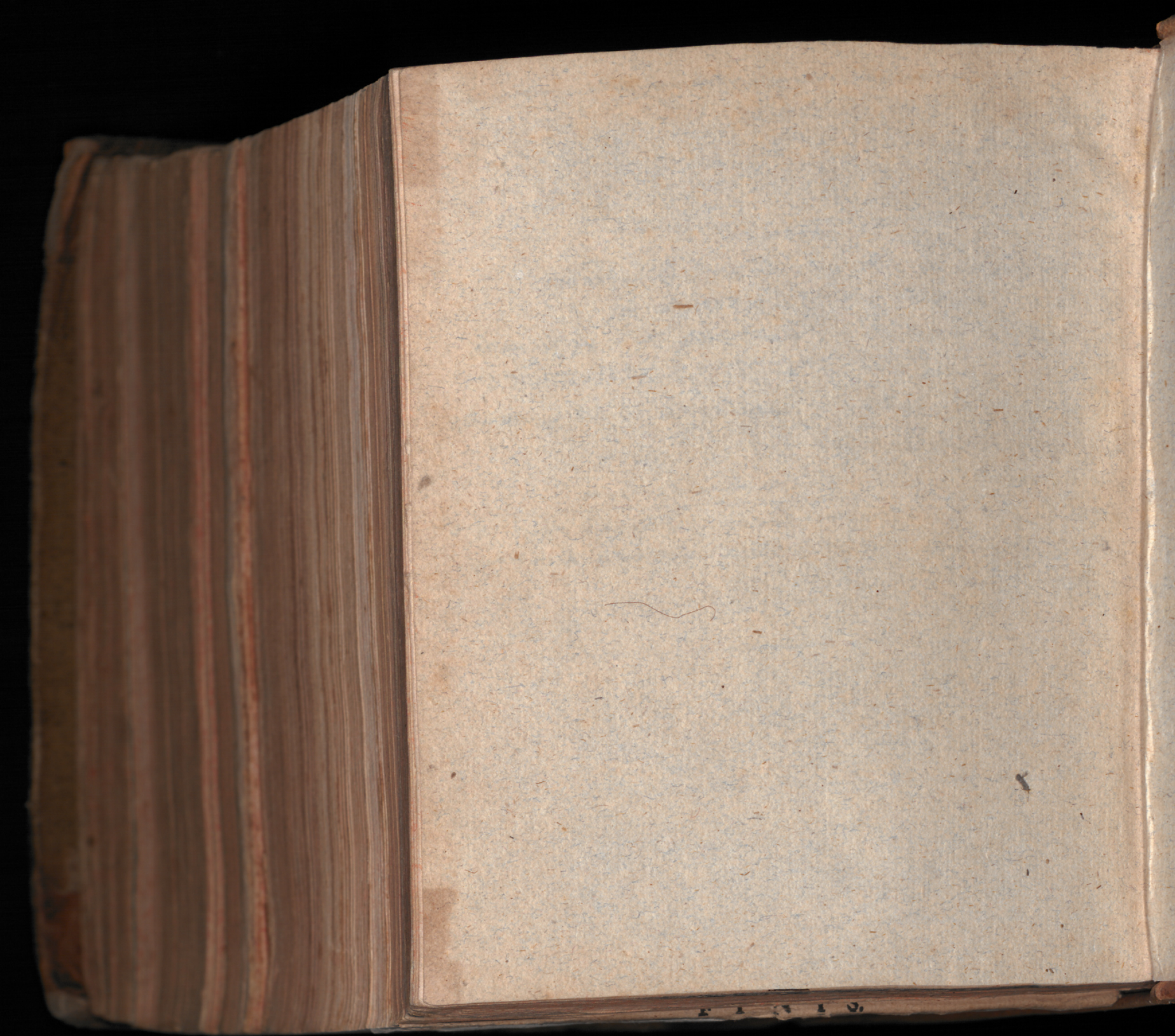
In revocatione gravaminis, qua
caa. per Jud. à q. cognitâ, ali-
quando fieri solet.

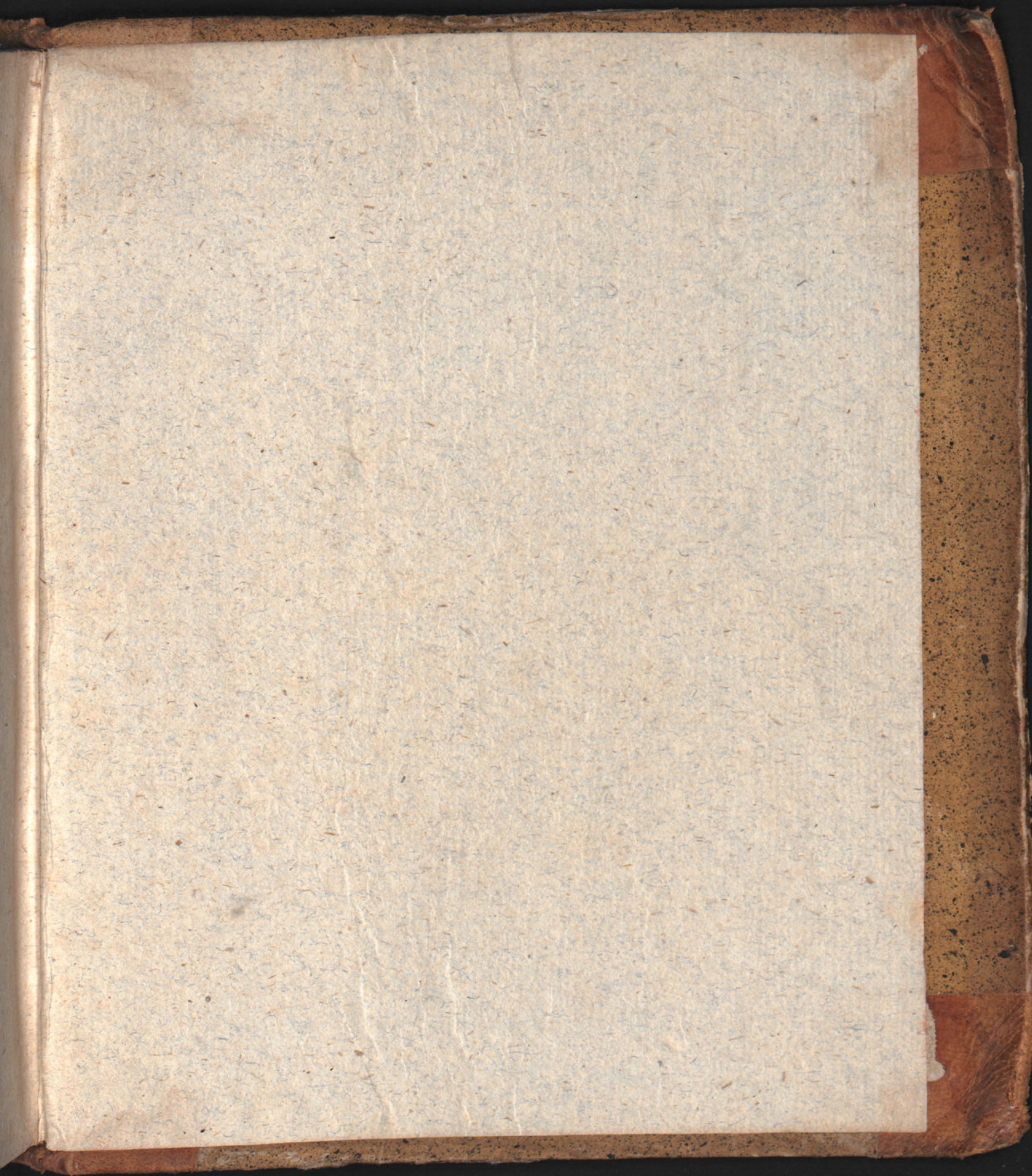
2. Causæ cognitio à Judice ad q.
facienda, qui cognoscat de ea.
zdm conscientiam judicare pe-
test non attentis actis.

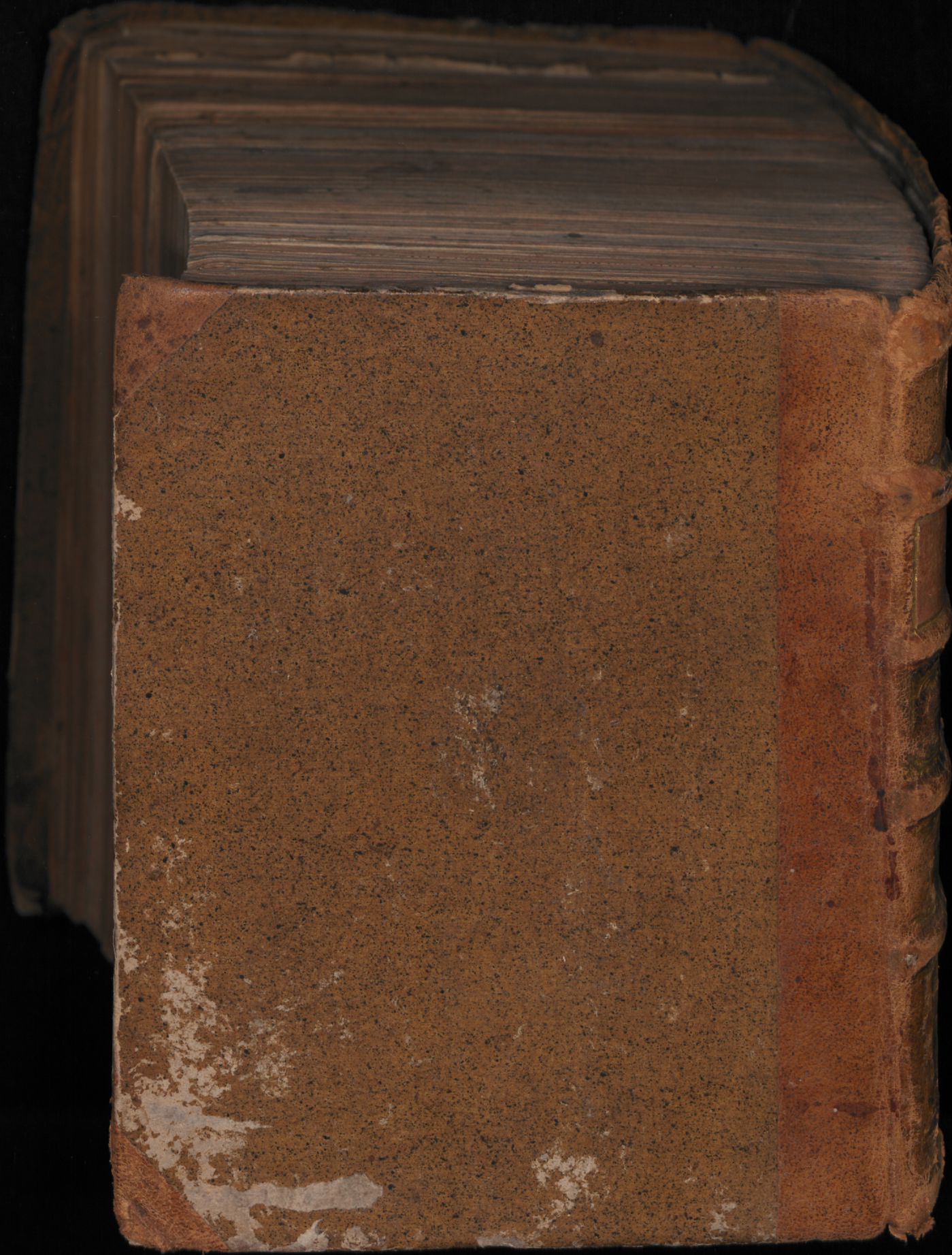
Q. An Judex à quo ap. si postea
factus fuerit judex ejus sedis
ad q. appellatum, an potest de
ea causa ap. cognoscere. a.

32. Gravius, de commissis emphytheuticis.
33. Gravius, de iudic^{io} syndicatorum.
34. Gravius, de conditionibus.
35. Gravius, de reconventionem.
36. Gravius, de iure sequenti.
37. Ludwig, de successione conjugum.
38. Thomaeus, de his quae pro non scriptis habentur.
39. Musaeus, de praetio iuris iustitiani faori.
40. Schobel, de gravitatibus tam realibus quam personalis.
41. Wessphal, belli iusti et honesti gerendi modus.
42. Wessphal, de communiis pacatorum ad belligerantes.
43. Wener de solutionibus.
44. Westphal, de pactis liberarum gentium.
- ~~45.~~ 45. Wegkerst, Labyrinthus graduum cognationis in numero personarum detectus, seu Clavis legis divinae.
Sig. de gradibus et adfex.

est. Cum autem reliquæ lineæ omnes sint inæquales numero personarum cum prima concordare necess

Continentur ergo linea primâ -
 secundâ - -
 tertiâ - -
 quartâ -

Summa totius gradus septimi

Præmissorum graduum numerus concordat cum
 si in l. 10. ff. de grad. & adfin. nisi quod in plu
 ribus de quinto gradu sic legitur: *Quinto gradu
 nentur centum & octoginta quatuor*: sed lege
 apparet ex schematis supra allatis.

Egimus de septem gradibus, quos tractat Pa
 Quod si quis adeo curiosus sit, ut etiam nu
 octavi scire aveat, & huic satis fieri poterit, si ob
 que hic occurrere lineas, ex quibus una est æqualis
 in linea recta hic dupletur numerus personarum
 septimi gradus occurrentium: inæquales singulæ
 bunt numerum: æqualis vero dimidio minus.

Ita prima linea continebit
 Secunda -
 Tertia -
 Quarta -
 Quinta, quæ æqualis est
 Summa gradus octavi

Servatis his proportionibus etiam indagabi
 graduum numerus, & in gradu nono invenientur

In decimo

